Verslag van Fietsweekend Gasselte 2026

Datum	Vrijdag 11 september - Zondag 13 september
Afstand	62, 87 en 57 km
Deelnemers	Ferdi, Marianne, Ed, Wim, Hans K., Willem, Toine, Jan O., Ad S., Willy, Jan van L., Frans, Harry.
Weer	Wisselend, meestal zw/w wind kracht 2-4
Dobbelsteen	10 (6 en 4)

Vrijdag 11 september: Gasselte – Onstwedde – Gasselte 62 kilometer

Met in totaal vier auto's gaan 13 leden van onze toerclub op vrijdagmorgen op weg naar Gasselte, een tocht van 250 kilometer naar het noorden van Drenthe. Rond 12 uur is iedereen aanwezig op Dormio vakantiepark De Hondsrug, waar we twee nachten verblijven in een grote en kleine bungalow.

Tijdens de door iedereen zelf meegebrachte lunch wordt afgesproken dat we om half twee aan onze eerste fietstocht gaan beginnen, omdat er rond één uur nog een buitje valt. Dat klopt inderdaad.

Vooraf wordt ook besloten dat we met de hele groep naar de pauzeplaats rijden. Daarna wordt er in een snelle groep en in een minder snelle groep terug naar Gasselte gefietst.

In droog weer wordt om half twee begonnen aan de tocht naar Onstwedde. Door bossen over nog natte fietspaden en door open velden peddelen we onder meer via Gasselternijveen, Stadskanaal en Alteveer naar onze pauzeplaats: Museum Slaait 'n Hoes in Onstwedde, de enige gelegenheid om koffie en gebak te nuttigen in het dorpje.

Na aangebeld te hebben, werden we door een wat oudere man verwelkomd in zijn Saksische boerderij, die hij gedurende een periode van 13 jaar van een bouwval heeft omgetoverd in een mooi woonhuis. We worden ontvangen in een ruimte die volstaat met een verzameling van oude gebruiksvoorwerpen, handwerktuigen, kleding en allerlei rariteiten.

Vol trots informeert de eigenaar ons over zijn boerderij en het museum, dat in de zomermaanden veel bezoekers trekt.

Slaait 'n Hoes is de naam voor dit type boerderij, waarin het koren op zogenaamde slaaiten, dit zijn naast elkaar gelegde palen, boven De Deel wordt opgeborgen.

De koffie wordt uit een grote kan in kommen geschonken. Daarbij krijgen we eigengemaakte appeltaart.

Al zitten we in een klein dorpje in een oude boerderij, de eigenaar is wel met de tijd meegegaan, want de prijzen die hij voor de koffie en gebak rekent, zouden in een nieuw, modern café in een grote stad niet misstaan.

Nadat we hebben rondgekeken in het museum wordt begonnen aan het tweede deel van de fietstocht. De snelle groep (Ferdi, Toine, Willem, Frans, Ad, Wim en Hans) gaat er als een speer vandoor. De minder snelle groep (Marianne, Willy, Ed, Harry en de beide Jannen) volgt op gepaste afstand en in een rustiger tempo. Via Stadskanaal, Buinen, Borger en Drouwen (je leert in zo'n fietsweekend veel nieuwe plaatsnamen kennen) rijden we door een mooie, rustige omgeving terug naar Gasselte. Een fietstocht zonder een drup regen.

In de grote bungalow wordt met de hele groep, terwijl Marianne en Ferdi met de voorbereiding van het avondeten bezig zijn, naar de etappe van de Vuelta gekeken, die gewonnen wordt door de Ier Eddy Dunbar.

Daarna komt de inwendige mens goed aan zijn trekken. Marianne en Ferdi schotelen ons een heel mooie en lekkere maaltijd voor: een heerlijke, frisse salade en een even goede chili. Daarbij vloeit de drank, met name de rode wijn, rijkelijk door onze kelen.

Een heel ontspannen avond met allerlei verhalen. Het blijft nog lang gezellig.

Zaterdag 12 september: Gasselte – Wijster – Gasselte 87 kilometer

Vanaf half negen schuift iedereen in de grote bungalow aan de grote tafel aan voor het overvloedige ontbijt. Er wordt flink gebruik gemaakt van het brood en beleg, de yoghurt en de gekookte eitjes. Alleen het koffie zetten gaat niet van een leien dakje. Een koffieapparaat waar de koffie heel langzaam doorloopt. Het helpt dan niet wanneer het apparaat tijdens dit proces ook nog per ongeluk door iemand wordt uitgezet. Maar ook dit probleem wordt natuurlijk vakkundig opgelost.

De weersverwachting voor vandaag is prima: half bewolkt / zonnig en een graad of 19. Om 10 uur wordt met de tweede fietstocht gestart. Vol goede moed gaan we op weg voor de etappe, die de fameuze Vamberg in het parcours heeft opgenomen.

In een rustig tempo rijden we over een brede asfaltweg naar Gieten. Daarna vaak over veelal brede fietspaden en asfaltwegen door mooie natuur zonder noemenswaardige problemen (alleen een busstation opgereden, terwijl we door een tunneltje hadden moeten rijden, ons aangegeven door een vrouw die

op de bus staat te wachten) via Rolde, Hooghalen en Beilen naar onze pauzeplaats Wijster, waar we naar iets meer dan 40 kilometer rond kwart voor twaalf aankomen.

Bij Herberg Eijg&Wijs drinken we koffie en nuttigen we gebak, wederom aangeboden door de club. Er wordt met scheve ogen gekeken naar diegenen die het MonChou-gebak hebben besteld. Dat ziet er erg appetijtelijk uit.

Na de pauze fietsen we als groep richting de Vamberg, die na een paar kilometer opduikt. Sommige van ons besluiten beneden blijven wachten, omdat ze opzien tegen de klim met een paar stukken van rond 16%. Degenen die de klim willen doen, rijden het eerste stuk nog als groep. Wanneer de weg flink omhooggaat, vervolgt ieder in zijn / haar eigen tempo de klim. In de afdaling komt Toine mij voorbij. Ik hoor een knal, zie wit schuim op de weg en Toine die in de bocht zijn fiets rustig aan de kant van de weg zet. Stuurmanskunst is ook een vak apart. Er zit een groot gat in de achterband. Daarin wordt een briefje van 10 euro, geschonken door Willem, om de binnenband gelegd, wat verdere problemen moet voorkomen.

Wanneer iedereen de afdaling heeft voltooid, verzamelen we ons aan de voet van de Vamberg. Een enkeling neemt een muffin, gebakken door Marianne, en voor de tweede dag door Harry in zijn rugzakje meegenomen als versterkend middel voor onderweg.

We moeten nog even wachten op Ferdi. Hij is in eerste instantie opgehouden met het beklimmen van de Vamberg en teruggekeerd. Wanneer de eerste toerclubleden terugkomen van de klim, besluit hij zich niet te laten kennen en de klim toch maar te gaan doen. En jawel hoor, hij heeft de Vamberg bedwongen.

Vol goede moed, in de verwachting dat de provisorisch gerepareerde band van Toine het zal houden, fietsen we verder als groep. Een kilometer verderop, in het dorpje Drijber, horen we weer een knal. De band heeft definitief begeven. ER wordt besloten dat Toine in het dorpje blijft wachten. Ferdi biedt aan hem gezelschap te houden.

De rest van de groep rijdt door. In Westerbork, 11 kilometer verder, wordt bij een fietsenzaak een nieuwe buitenband en binnenband gekocht. Wim, Frans en Willem rijden vandaar terug naar Toine en Ferdi. Zij fietsen vandaag 22 kilometer extra !!!

De overige leden zijn vanuit Westerbork verder gefietst: een heel mooie route met bossen en heidevelden via Elp, de boswachterij Grollo, het Drouwenerveld en Gasselterveld over asfaltweggetjes en fietspaden. We genieten van de schitterende omgeving.

Nadat ook Toine, met gerepareerde fiets, en zijn begeleiders zijn teruggekeerd, volgen we samen de Vuelta-etappe, met daarin een lastige laatste klim. De etappe wordt gewonnen door Mikel Landa.

Net of hij nog weinig meegemaakt heeft vandaag, begint Toine met het aansteken van de barbecue. Traiteurslagerij Johan Pul uit Gieten komt een volledig verzorgde bbq (vlees, sauzen, salades, stokbrood) brengen. Buiten, aan de tafel onder het afdak, genieten we met zijn allen, van het door Toine op vakkundige wijze gebakken vlees, van een voortreffelijke barbecue.

Dit alles onder het genot van een drankje, met daarbij veel vrolijkheid en jolijt. Er komen heel veel verhalen en opmerkingen voorbij, bijvoorbeeld over het lange lid van mannen (of ging het over lidmaatschap?). In ieder geval, uw verslaggever heeft het op een gegeven moment niet meer allemaal kunnen volgen en is het spoor bijster geraakt.

Wat hem wel is bijgebleven: de geweldige sfeer op het terras.

Tussen al het plezier door, is er ook nog een serieus onderwerp. Harry reikt de TCAW-wisseltrofee (vorig jaar, in een iets andere gedaante, door hem gewonnen) uit.

Het komend jaar is de trofee in het bezit van Jan van Leeuwen, die door Harry, namens alle aanwezige leden, wordt geroemd om zijn inzet en volharding, die hij als oudste lid van onze toerclub altijd laat zien. Jan rijdt zowel tijdens het wegseizoen als het mountainbikeseizoen en probeert zoveel mogelijk deel te nemen aan alle trainingsritten en klassementstochten. Hij verdient daarom de TCAW-wisseltrofee.

Zondag 13 september: Gasselte – Zuidlaren – Gasselte 57 kilometer

Vandaag wordt het fietsweekend afgesloten met een derde fietstocht. Ook nu is de weersverwachting erg goed: droog weer met bewolking/zon en 20 graden.

Na een goed ontbijt, het opruimen van de bungalows, de bagage in de auto’s zetten, beginnen we rond 10 uur aan de laatste route. Vooraf heeft Willem, onze voorzitter, Willy en Harry bedankt voor de prima organisatie van dit fietsweekend.

In opperbeste stemming gaan we over fietspaden door bossen, over asfaltweggetjes, maar ook klinkerweggetjes die niet echt worden gewaardeerd, via Rolde, Ballo, Loon en Zeegse naar Zuidlaren. Een open landschap, weinig verkeer, heel ontspannen rijden.

We pauzeren bij de Olle Stee. Vanmorgen is medegedeeld dat eventueel gebak op eigen kosten is. Willy heeft echter een aangename verrassing. Hij wordt volgende week 70 jaar en daarom trakteert hij ons vandaag al op gebak. Dat laten we ons geen twee keer zeggen. De koffie en het gebak gaan er goed in.

Na de pauze fietsen we door het prachtige natuurgebied Tusschenwater over smalle weggetjes, fietspaden en enkele gravelpaadjes via Spijkerboor, Nieuw Annerveen en Gieten terug naar het vakantiepark in Gasselte, waar we rond 13 uur aankomen.

We zetten de fietsen op of leggen die in de auto's en gaan daarna op weg naar huis, terugkijkend op een geweldig fietsweekend in een heel goede sfeer, met veel vrolijkheid, heel mooie fietstochten en prachtig weer.

Uw verslaggever

Harry